

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15588/2025
27.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Весне Субић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Благојевић адвокат из ..., против туженог „Електромрежа Србије“ ад Београд, чији је пуномоћник Софија Илић адвокат из ..., ради исплате накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 71/25 од 04.02.2025. године, у седници одржаној дана 27.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 71/25 од 04.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 71/25 од 04.02.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж 71/25 од 04.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Вршцу П 578/24 од 19.11.2024. године којим је тужба одбачена као недозвољена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Тужена је у одговору на тужиочеву посебну ревизију предложила да се не дозволи одлучивање о истој и да се она одбаци као недозвољена, а тужилац обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно

размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права. Наведена одредба се, на основу члана 420. став 6. ЗПП, сходно примењује у поступку поводом ревизије против решења другостепеног суда којим је правноснажно окончан поступак у спору у којем не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Тужбом поднетом 21.12.2023. године тражена је исплата накнаде за успостављену стварну службености пролаза далековода преко парцеле .../... КО ..., у својини тужиоца. Поступак за непотпуну експропријацију установљавањем права службености пролаза далековода изнад означене парцеле покренут је предлогом, који је тужени поднео 11.10.2023. године надлежном органу Градске управе Града Панчева. Поступак по том предлогу није правноснажно окончан.

По оцени Врховног суда, о посебној ревизији тужица у овом спору није потребно одлучивати ради разматрања правног питања да ли судови опште надлежности могу да одбаце тужбу којом се тражи исплата накнаде за умањену вредност непокретности због успостављања службености проласка каблова далековода, који ревидент сматра правним питањем од општег интереса.

Правни пут за остварење права на накнаду за непокретност у односу на коју је покренут поступак експропријације прописан је Законом о експропријацији („Службени гласник Републике Србије“ број 53/95 ... 106/16) и Законом о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ број 25/82 и 48/88 и „Службени гласник Републике Србије“ број 46/95 ... 14/22), и подразумева постојање правноснажног решења о експропријацији. Законом о експропријацији, поред осталог прописано је: да је општинска управа, после правноснажности решења о експропријацији дужна да одмах, без одлагања закаже и одржи расправу за споразумно одређивање накнаде за експроприсану непокретност (члан 56. став 1); да ако се споразум о накнади у целини не постигне у року од два месеца од дана правноснажности решења о експропријацији, општинска управа доставиће правноснажно решење о експропријацији са свим спсиима надлежном општинском суду ради одређивања накнаде, а ако не поступи ранији сопственик и корисник експропријације могу се непосредно обратити суду ради одређивања накнаде (члан 61). Судски поступак одређивања накнаде за експроприсану непокретност уређен је члановима 132-140 Закона о ванпарничном поступку.

Следствено изложеном, накнада за (потпуно или непотпуно) експроприсану непокретност одређује се споразумно у управном поступку, у року од два месеца од правноснажности решења о експропријацији, а у судском ванпарничном поступку ако се у означеном року не постигне споразум о накнади између сопственика непокретности и корисника експропријације. У овом случају није постојала могућност да се парнични поступак покренут тужбом обустави и по правноснажности решења о обустави поступка настави по правилима ванпарничног поступка (члан 18. ЗПП), јер за такву одлуку нису испуњене процесне претпоставке - постојање правноснажног решења о непотпуној експропријацији и непостојање споразума о накнади између власника непокретности и корисника експропријације, односно протек рока од два месеца од правноснажности решења о експропријацији у којем такав споразум није постигнут.

Решења о прекиду поступка, донета у истим чињенично-правним споровима и приложена уз ревизију, не оправдавају потребу одлучивања о изјављеној посебној ревизији ради уједначавања судске праксе. Приложена решења нису правноснажна, али и да јесу не би била од утицаја на дозвољеност тужиоачеве посебне ревизије. Њихово постојање указивало би на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 223. тачка 1. ЗПП, коју су нижестепени судови учинили у овом поступку, која није законски разлог за ревизију из члана 404. тог закона.

Са свега наведеног, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Према одредби члана 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у поступку у спору мале вредности ревизија није дозвољена, због чега је, на основу члана 413. и члана 420. став 6. тог закона, одлучено као у другом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били нужни. Зато је захтев тужене за њихову накнаду одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић